

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๕

วันที่ ๒ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์นะ ผู้ร้อง
นายสมชาย แสวงการ ที่ ๑
นายศรีสุวรรณ จรรยา ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์นะ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าได้ทราบการกระทำของนายสมชาย แสวงการ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ที่โพสต์ข้อความในเฟซบุ๊ก เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ กล่าวถึงกรณีผู้ต้องหาคดีทุจริตได้รับการลดโทษว่ากระบวนการยุติธรรม แทบไร้ความหมาย เสียงบประมาณและเวลา กว่าที่ศาลจะตัดสินลงโทษต้องอาศัยพยานหลักฐานที่ชัดเจน จนสิ้นสงสัยจึงจะตัดสินลงโทษจำคุกถึง ๕๐ ปีได้ แต่กระบวนการชั้นราชทัณฑ์ทำให้ผู้ต้องหาคดีทุจริต กลายเป็นนักโทษชั้นดี เข้าหลักเกณฑ์การเสนอขอพระราชทานอภัยโทษลดโทษปีละหลายครั้ง ส่งผลให้ ได้รับโทษจำคุกจริงเพียงไม่กี่ปี และกล่าวอ้างว่าได้ทราบการกระทำของนายศรีสุวรรณ จรรยา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) จากข่าวที่ปรากฏในเว็บไซต์ซึ่งระบุว่าเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องต่อ ผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยกรณีพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ ๕ ฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ สืบเนื่องจากการคัดค้านการขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องขัง

- ๒ -

คดีทุจริตคอร์รัปชันที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดชั้นนักโทษซึ่งอยู่ในอำนาจของกรมราชทัณฑ์และกระทรวงยุติธรรม เมื่อพิจารณาบัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษทั้ง ๕ ฉบับ พบว่า มีการสอดแทรกหลักเกณฑ์และความผิดบางความผิดที่ไม่ควรได้รับการอภัยโทษมารวมอยู่ในบัญชี ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการละเมิดพระราชอำนาจ ของพระมหากษัตริย์ในการพระราชทานอภัยโทษตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำ ดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่อัยการสูงสุด มิได้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองเลิกการกระทำดังกล่าว

๓. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ลบข้อความในเฟซบุ๊ก และแถลงข่าวให้สื่อมวลชนที่เกี่ยวข้อง ลบข่าวการให้สัมภาษณ์ในกรณีดังกล่าวออกทั้งหมด

๔. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพิกถอนหนังสือที่ร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกรกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่ง ไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอ จะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง แม้ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดแล้วเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอัยการสูงสุดไม่ได้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ทำให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ขั้นตอน และการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสนอขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ที่ผู้ถูกร้องเห็นว่าไม่เหมาะสม อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสองมีพฤติการณ์หรือกระทำการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๒/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มินะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

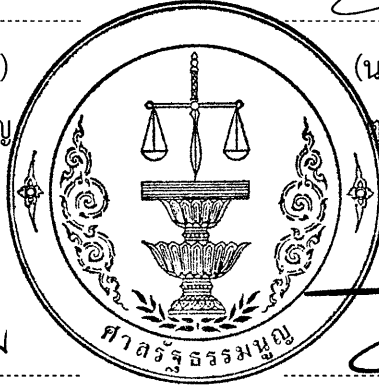
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนattel เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ